

Kvinnan som lämnade en fabrik och fick uppleva äventyret

Som barn ville jag bli ”kassatant”, polis eller vaktmästare i ett bostadsområde (för att njuta doften av sopat grus på våren). Hemma hos oss talades det aldrig om högskolepoäng och arbete som inte krävde särskilda kläder eller fick en att svettas var något abstrakt. Var det ens *arbete* att vara chef på banken, skriva i en tidning eller sitta på kontor?

Jag blev familjens svarta får.

Det började för 20 år sedan. Jag var bilbyggare på Saab, men tog tjänstledigt för att läsa engelska på Göteborgs universitet. I flera år varvade jag arbete med studier och 2004 var jag färdigutbildad journalist med en filosofie kandidatexamen i bagaget. *Fil kand.* Häpp!

Jag sa upp mig från bilfabriken och fick snart jobb som redaktör på fackförbundstidningen Transportarbetaren. Nu började det stora äventyret. Kollegerna bekymrade sig inte över att jag var nybakad. Kamera i handen och ut i verkligheten bara. Härligt!

Tack vare min 180-graderssväng i karriären har jag hamnat på ställen dit jag aldrig annars skulle fått tillträde. Några exempel:

- Skulle skriva ett hälsotema i Transportarbetaren. Tänk om jag skulle kunna följa en fetmaoperation på nära håll? Till min stora förvåning gick det för sig. Jag fotograferade och observerade kirurgernas arbete på armlängds avstånd och försökte samtidigt se till att inte trampa på någon livsviktig slang. (Allt gick bra!)
- En specialenhet mot svartarbete inom tyska polisen riktade särskilt in sig på transporter. Högtintressant för Transportarbetarens läsare! Jag flög till Köln och tillbringade en dag på Autobahn med tungt beväpnade poliser i skyddsvästar som kontrollerade fordon och förare.
- På Hem & Hyra fick jag en inblick i filmens värld. Sommaren 2008 spelades ungdomsdramat I taket lyser stjärnorna in i Trollhättan och jag följde två scenografer som inredde hyreslägenheter där några av karaktärerna skulle bo. De var verkliga sakletare och hade bland annat hittat världens fulaste soffbord på en loppis – ett underverk av kitschiga marmordelfiner, kromat stål och slipat glas.
- Som frilansare har jag bland annat varit hemma hos en hyresgäst i New York. Geraldine på Manhattan berättade om osäkerheten, att det alltid finns en risk att hyresfastigheter säljs och ombildas till bostadsrätter som bara de rikaste har råd med.

En sak lärde jag mig snabbt som journalist: det är alltid värt att ställa frågan, oavsett om det verkar helt klart att svaret är nej. Det gäller även livet i övrigt. Fråga. Visst kan du få kalla handen, men då har du i alla fall försökt. Ibland säger folk ja. Och då fortsätter äventyret!